

Krasa: Što je to do kłupaka cinyjaja?

Jakub: My trjebać jinož poručć!

Krasa: Syn džous hosći k wjicěri přeprozyt, Jakubje!

Jakub (při sebi): To je wulki džiw.

Krasa: Nò, mi jònu ryknì, sy dha trochu wewstajiny?

Jakub: To so wě, hdyž mi dosc' pjenjiz k tomu dać.

Krasa: Kòd na tebyè; přicy jinož pjenjizy! Łda so mi, zo mi druheho stowa ryznaju; přicy pjenjizy, pjenjizy, pjenjizy! To bych mohł z kójě wujć. A přicy zasy pjenjizy, a stajujě pjenjizy. Haj, pjenjiz je nemy a tola najwótšišo reji a haw, ryka.

Pilk: Křoblješje wotmotwy hišće rygastyšach. Šu dže to kumšty, z wjele pjenjizami dobru ryjicěr nawariš. To je najlójša wěc na swěće, to zamóže kóždy kłupak. To je wušikny muzik, kiž z malo pjenjizkami dobru hosćinu wuhotujě.